

Otantiklik Ölçeğinin Türkçe'ye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Adaptation of Authenticity Scale to Turkish: A Validity and Reliability Study

Tahsin İLHAN¹ ve Yalçın ÖZDEMİR²

Öz: Bu çalışmada Otantiklik Ölçeği (Authenticity Scale) Türkçe formunun psikometrik özellikleri incelenmiştir. Araştırma iki aşamada gerçekleştirilmiştir. Birinci aşamada ölçeğin Türkçe formu lisans ve öğretmenlik sertifika programında eğitim gören 165 (97 kadın, 68 erkek) üniversite öğrencisine uygulanmış, toplanan veriler üzerinden doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Araştırmanın ikinci aşamasında ise 240 (161 kadın, 79 erkek) üniversite öğrencisine ulaşılmış ve Otantiklik Ölçeğinin uyum ve yordama geçerliği incelenmiştir. Doğrulayıcı faktör analizinde uyum indeksi değerleri ($\chi^2 / sd = 1.49$, RMSEA = .05, CFI = .95, IFI = .95, GFI = .92) olarak bulunmuştur. Ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayıları sırasıyla Yabancılaşma için .79, Dış Etkileri Kabullenme için .67 ve Otantik Yaşam için .62 olarak bulunmuştur. Ölçeğin uyum geçerliği için yapılan analizde ise her bir alt boyut öznel iyi oluş ve özerklik ihtiyacı doyumu ile anlamlı düzeyde ilişkili bulunmuştur. Ayrıca özerklik doyumu kontrol edilerek yapılan aşamalı regresyon analizinde, otantikliğin öznel iyi oluşa ait varyansa önemli düzeyde katkı sağladığı görülmüştür. Sonuç olarak, bulgular Otantiklik Ölçeğinin Türkçe formunun geçerlik ve güvenirliğini destekler niteliktedir.

Anahtar Sözcükler: otantiklik, öznel iyi oluş, öz-belirleme, ölçek uyarlama

Abstract: In this study psychometric properties of Turkish version of the Authenticity Scale were investigated. The current study was carried out in two steps. In the first step the Turkish version of the scale were administered to 165 (97 women, 68 men) undergraduate and teacher certification program students. In order to examine factor structure of the scale a confirmatory factor analysis was performed. In the second step of the current study, the data were collected from 240 (161 women, 79 men) undergraduate students to examine concurrent validity and prediction validity of the scale. Results showed that the confirmatory factor analysis provided good fit indexes ($\chi^2 / sd = 1.49$, RMSEA = .05, CFI = .95, IFI = .95, GFI = .92). Each subscale was significantly related to subjective well-being (SWB) and need satisfaction (i.e. autonomy). Furthermore, authenticity contributed variance of subjective well-being after controlling for autonomy. In conclusion, the results provide that The Authenticity Scale is valid and reliable.

Keywords: authenticity, subjective well-being, self-determination, scale adaptation

Kişinin kendisi olması ya da gerçek benlik (true self) olarak da bilinen otantiklik, varoluşçu (Yalom, 1980), insanlı (Rogers, 1980), psikodinamik (Horney, 1951; Fromm, 1965) ve pozitif psikoloji (Deci ve Ryan, 2000; Ryan, LaGuardia ve Rawsthorne, 2005; Sheldon, Ryan, Rawsthorne ve Illardi, 1997) gibi birçok yaklaşımın üzerinde durduğu temel kavramlarından birisidir. Öz-belirleme kuramına (Deci ve Ryan, 1985, 2000) göre, otantiklik özerklikle yakından ilgilidir ve birey ancak kendisini özerk bir şekilde ifade ettiğinde

ve temel psikolojik ihtiyaçları karşılandığında otantik olabilir. Freud geleneğinden gelen Horney ve Fromm, bireyin ancak başkalarına boyun eğmediğinde ve içinden geldiği gibi özgür olduğunda otantik olabileceğini ve psikopatolojiden uzaklaşacağını belirtmektedirler. Rogers ise otantikliği, tam fonksiyonda bulunan insanın özellikleri arasında göstermektedir. Harter (2002) otantikliğe her kuramın farklı bir pencereden baktığını ve bu bakış açılarının bir bütünlük oluşturmaktan çok, otantikliğin ayrı ayrı

Yazar Notu: Bu çalışma 3-5 Mayıs 2012 tarihleri arasında düzenlenen Uluslararası Psikolojik Danışma ve Eğitim Kongresinde (The International Counseling and Education Conference) sözel bildiri olarak sunulmuştur.

¹ Yrd.Doç.Dr., Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tokat. E-posta: tahsinilhan73@gmail.com.

² Yrd.Doç.Dr., Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın. E-posta: yalcin.ozdemir@adu.edu.tr.

yönlerini kavradığını öne sürmektedir. Ayrıca Harter (2002) ve Wood, Linley, Maltby, Baliousis ve Joseph (2008) otantikliğin yakın zamanlara kadar görgül araştırmalarca ihmal edildiğini belirtmektedirler.

Alanyazında otantiklik ilgili çalışmaların görece olarak azlığıyla birlikte, son yıllarda bu kavramın hem işlevsel tanımına hem de ölçümüne yönelik çalışmaların arttığı gözlenmektedir. Kernis (2003) otantiklik kavramını, bireyin günlük ilişkilerinde gerçek ya da öz benliğini özgür bir şekilde ortaya koyması olarak tanımlarken, Harter (2002) otantikliği bir kişinin eylem ve ifadelerinin değerleri, arzuları ve duygularıyla tutarlı olması şeklinde tanımlamaktadır.

Otantikliğin tek boyutlu olduğunu kabul eden çalışmalarda otantiklik gerçek benlik-hatalı benlik (true self-false self) şeklinde iki uçlu bir yapı ile (Harter, Marold, Whitesell ve Cobbs, 1996; Neff ve Harter, 2002) ya da daha dolaylı olarak kişilerin içinde buldukları sosyal rollere (Ryan ve ark., 2005; Sheldon ve ark., 1997; Theran, 2011) dayalı bir şekilde ölçülmektedir. Otantikliğin doğuştan gelen bir eğilim ve kişilik özelliği olduğunun kabul edildiği bazı çalışmalarda ise otantiklik çok boyutlu olarak kavramsallaştırılmaktadır. Örneğin, Kernis ve Goldman (2006) otantikliği öz-belirleme kuramı (Deci ve Ryan, 1985, 2000; Ryan ve Deci, 2000) ve insancıl yaklaşımdan (Rogers, 1980) yola çıkarak birbirinden farklı ama birbirleriyle ilişkili dört bileşenden oluşan üst bir yapı olarak açıklamaktadırlar. Kernis ve Goldman, önerdikleri bu modeldeki bileşenleri farkındalık (*awareness*), yansızlık (*unbiased processing*), otantik davranış (*authentic behavior*) ve ilişki uyumu (*relational orientation*) olarak tanımlamaktadır. *Farkındalık*, bir kişinin kendisinin olumlu ve olumsuz kişilik özelliklerini, ihtiyaçlarını, değerlerini ve tercihlerini bilmesi ve kabul etmesidir. *Yansızlık*, kişinin kendisiyle ilgili gerçekleri çarpıtmadan, abartmadan ve görmezden gelerek değil, kişiliğinin olumlu ve olumsuz yönlerini, duygularını ve diğer içsel deneyimlerini tarafsız bir şekilde değerlendirmesini ifade etmektedir. *Otantik davranış*, kişinin davranışlarının bir ödül elde etmek ya da cezadan kaçınmak için "sahtelik" içinde değil, kendi değerleri, tercihleri ve ihtiyaçlarıyla uyumlu olmasıdır. Kernis ve Goldman'a göre bu boyut aslında farkındalığın ve ilişki uyumunun bir ürünüdür. Son olarak, *ilişkisel uyum* ise kişinin yakın ilişkilerde açık, içten ve başkalarının onu görmek istediği "gerçek kişi" olması şeklinde tanımlanmaktadır. Kernis ve Goldman, önerdikleri dört bileşenden oluşan otantikliği test etmek amacıyla 45 maddelik bir ölçek geliştirmişler (Otantiklik Envanteri) ve birinci düzey doğrulayıcı faktör analizinde (DFA) analizde dört faktör, ikinci

düzye DFA analizinde ise dört faktörün birleştiği üst bir faktör elde etmişlerdir.

Otantiklikle ilgili kavramlaştırılmanın yapıldığı başka bir model ise Barrett-Lennard'ın (1998) insancıl yaklaşıma dayandığı tanımlamaları içerir. Bu modele göre otantiklik, (a) bireyin öncelikli deneyimleri (bireyin o anki fizyolojik durumu, duyguları ve derinlerdeki bilişleri), (b) bunların sembolleştirilmiş farkındalığı (bireyin fizyolojik durumları, duyguları ve bilişleriyle ilgili bilinçli farkındalığı) ve (c) bu öncelikli deneyimlerin dışarıya yansıyan davranışları ve iletişim (davranışların ve duyguların ifadesi) arasındaki tutarlılığı ifade eden üçlü bir yapıdır.

Wood ve arkadaşları (2008), Barrett-Lennard'ın (1998) modelinden yola çıkarak otantikliği üç boyutta ele almışlardır. Otantikliğin birinci boyutu *kendine yabancılaşmadır*. Kendine yabancılaşma, bireyin gerçek benliği (fizyolojik durumu, duyguları ve derinlerdeki bilişleri) ile bilinçli farkındalığı arasındaki açıklığı ifade etmektedir. Bu açıklık ne kadar fazla ise bireyin kendine yabancılaşma düzeyi de o kadar fazladır. Otantikliğin ikinci boyutu olan *otantik yaşam*, bireyin bilinçli farkındalığı ile davranışları arasındaki uyumu temsil etmektedir. Diğer bir ifadeyle otantik yaşam, bireyin birçok ortamda kendisi olması ve değerleri ve inançlarıyla uyum içinde yaşamasıdır. Otantikliğin son boyutu olan *dışsal etkiyi kabullenme* ise bireyin başkalarının etkilerini kabul etmeyi ve onların beklentilerine uygun yaşamayla ilgili inançlarını ifade eder. Özetle, bireyde kendine yabancılaşmasının ve dışsal etkiyi kabul etmesinin fazla olması sahteciliği/yapaylığı yani otantik olmamayı (*inauthentic*) desteklerken bireyin kendisi olması ve değerlerine uygun yaşaması otantikliği desteklemektedir. Wood ve arkadaşları önerdikleri üç boyutlu otantiklik kavramını test etmek amacıyla bir ölçek (Otantiklik Ölçeği) geliştirmişler ve otantikliğin üç bileşenden oluşan üst bir yapı olduğunu farklı örneklem gruplarında (üniversite öğrencileri ve orta yetişkinlerde) doğrulamışlardır.

Danışma psikolojisi kuramlarında savunulan (Horney, 1951; Rogers, 1980; Yalom, 1980) otantikliğin sağlıklı olmanın temel göstergelerinden birisi olduğu görüşü son zamanlarda yapılan görgül araştırmalarla güçlü bir şekilde desteklenmektedir. Goldman ve Kernis (2002) otantiklik düzeyi arttıkça bireylerin daha fazla öz-saygı, yaşam doyumu ve olumlu duygu rapor ettiklerini belirtmişlerdir. Benzer şekilde Ryan ve arkadaşları (2005) otantik bireylerin öznel iyi oluş düzeylerinin daha yüksek olduğunu bulmuştur. Bireyin kişilerarası ilişkilerde gerçek benliğini ortaya koyması psikolojik sağlığa olumlu katkı sağlarken, dış baskıdan veya cezadan kaçınma adına kendisini ortaya koyamaması da psikolojik

sağlık için bir tehdit oluşturmaktadır. Otantikliğini baskılayan bireyler daha fazla kaygı, stres (Wood ve ark., 2008) depresyon ve fiziksel şikayet (Ryan ve ark., 2005; Theran, 2011) rapor etmektedirler. Bireylerin sadece sosyal ilişkilerde değil aynı zamanda yakın ilişkilerde de otantikliğin desteklenmemesi düşük benlik saygısı, depresyon, kaygı ve düşük yaşam doyumu ile ilişkilidir. Örneğin, Neff ve Harter (2002) yakın ilişkilerde otantik olmayan kişilerin benlik saygılarının düşük, depresyon düzeylerinin yüksek olduğunu göstermiştir. Lopez ve Rice (2006) otantik yaşam ve dış etkileri kabul etme ile benlik saygısı, depresyon, kaygı ve yaşam doyumunun ilişkili olduğunu bulmuşlardır.

Deci ve Ryan (2000), içten güdülenen ve özerklik gibi temel psikolojik ihtiyaçlarını karşılayan bireylerin daha otantik olduklarını belirtmektedir. Kültürlerarası bazı araştırmalarda (Markus ve Kitayama, 1991; Markus, Kitayama, ve Heiman, 1996; Triandis, 1989) otantikliğin toplulukçu kültürlerde bireyci kültürler kadar önemli bir ihtiyaç olmadığı, bu kültürlerde bireylerin daha çok başkalarının beklentilerine göre davrandıkları vurgulanmaktadır. Buna karşın, Öz-belirleme kuramı (Ryan ve Deci, 2000) özerkliğin evrensel bir ihtiyaç olduğunu her kültürün kendi dinamikleri çerçevesinde bu ihtiyacı karşılanmasına fırsat verdiğini öne sürmektedirler. Neff ve Suizzo (2006) görece olarak daha toplulukçu kültürden gelen Meksika kökenli Amerikalılarla bireyciliğin daha baskın olduğu Avrupa kökenli Amerikalıların öznel iyi oluşları ile otantiklik düzeyleri arasındaki ilişkileri inceledikleri çalışmada Meksika kökenli Amerikalılarda otantik olmamanın en az Avrupa kökenli Amerikalılar kadar öznel iyi oluş için tehdit olduğunu ortaya koymuşlardır. İmamoğlu, Günaydın ve Selçuk (2011) ise otantikliğin kültürden bağımsız olduğunu ve her birey için önemli bir ihtiyaç olduğunu bulmuşlardır. Bu bulgular öz-belirleme kuramının özerklikle ilgili görüşlerini destekler niteliktedir.

Türkiye toplulukçu kültürler arasında gösterilmesine (Hofstade, 2001; Oshi, 2000) karşın, araştırma bulguları (Akyıldız ve Taşdelen, 1998; Bacanlı, 2000; İlhan, 2009; İmamoğlu ve Karakitapoğlu-Aygün, 1999) yaşanan kültürel değişimler sonucu Türk toplumunun bireyci değerlere doğru eğilim içinde olduğunu göstermektedir. Akyıldız ve Taşdelen, üniversite öğrencilerinin en fazla önem verdiği değerler özgürlük/bağımsızlık, en az önem verdikleri değerler sosyal onay olduğunu bulmuşlardır. Bacanlı'nın çalışmada "kendi amaçlarımı seçmek" ve "bağımsız olmak" değerleri üniversite öğrencilerinin en fazla önemsendiği ilk beş değer içinde yer almıştır. İmamoğlu ve Karakitapoğlu-Aygün, 1970'li ve 1990'lı yıllar arasında üniversite

öğrencilerinin değer tercihlerinde değişmeler olduğunu, öğrencilerin özerklik yönelimini daha fazla önemsediklerini belirtmişlerdir. İlhan'ın amaç-benlik uyumu üzerinde yaptığı çalışmada da yukarıdaki çalışmaları destekleyen sonuçlara ulaşılmıştır.

Batı ve Doğu kültürlerinin aksine Türkiye gibi ilişkililiğin ve özerkliğin (Kağıtçıbaşı, 1998, 2005) bir arada olduğu kültürlerde otantikliğin öncelikle incelenmesi bu kavramın evrenselliğinin doğrulanması açısından önemlidir. Bu nedenle otantikliği ölçmek için işlevsel ve uygulanabilirliği açısından çok fazla madde içermeyen ölçme araçlarına ihtiyaç vardır. Her ne kadar Kernis ve Goldman'ın (2006) geliştirdiği Otantiklik Envanteri (Authenticity Inventory) iki faklı araştırmacı grubu (Aydoğan, Özbay ve Büyüköztürk, 2011; İmamoğlu ve ark., 2011) tarafından uyarlanmış olsa da, bu aracın 45 madde olmasının özellikle klinik ortamlarda ve birkaç psikolojik özelliğin ölçüldüğü araştırmalarda cevaplama süresi açısından dezavantaj oluşturduğu düşünülmektedir. Diğer taraftan, bu çalışmada uyarlanması amaçlanan Otantiklik Ölçeği (Wood ve ark., 2008) daha önce bir yüksek lisans tez çalışmasında (Gül, 2010) Türkçe'ye sadece açıklayıcı faktör analizi yapılarak uyarlanmıştır. Bir ölçeğe ait faktör yapısının başka bir örneklem grubunda ya da farklı bir kültürde işleyip işlemediğini incelemek için açıklayıcı faktör analizi yerine doğrulayıcı faktör analizi önerilmektedir (Şimşek, 2007; Watkins, 1989). Bu nedenle adı geçen ölçeğin orijinal faktör yapısının doğrulayıcı faktör analiziyle incelenmesi ve Türk üniversite örneğinde ne derece doğrulandığının belirlenmesi bu çalışmanın temel amacını oluşturmaktadır. Araştırmanın ikinci amacı ise otantikliğin özerklik doyumundan bağımsız olarak öznel iyi oluşu ne düzeyde yordadığını incelemektir.

Yöntem

Katılımcılar

Araştırmada iki farklı katılımcı grubundan uygun örnekleme yolu ile veri toplanmıştır. Ölçeğin uyarlandığı birinci çalışmada bir devlet üniversitesinin eğitim fakültesinin lisans programlarında ve öğretmenlik sertifika programında eğitim gören 18-32 yaş ($\bar{X} = 25.03$, $SS = 2.01$) aralığında 165 (97 kadın, 68 erkek) öğrenciye ulaşılmıştır. Verilerin toplandığı zaman diliminde katılımcılardan 95'i (56 kadın, 39 erkek) eğitim fakültesi rehberlik ve psikolojik danışmanlık, sınıf öğretmenliği ve sosyal bilgiler programlarının 1. ve 4. sınıflarında; 70'i ise (41 kadın, 29 erkek) öğretmenlik sertifika programı bahar döneminde okumaktaydı. İkinci çalışmada ölçeğin uyum ve yordama geçerliklerini sınamak için yine aynı üniversitenin eğitim fakültesinin rehberlik ve psikolojik danışmanlık, sınıf öğretmenliği, müzik

öğretmenliği, resim öğretmenliği ve sosyal bilgiler lisans programlarında eğitim gören 17-29 yaş (\bar{X} = 20.95, SS = 2.07) aralığında 240 (161 kadın, 79 erkek) öğrenciye ulaşılmıştır.

Veri Toplama Araçları

Öznel İyi Oluş: Öznel iyi oluş kavramı alanyazında yaygın olarak doğrudan değil, dolaylı bir şekilde ölçülmektedir. Öznel iyi oluşla ilgili yapılan araştırmalarda iyi oluşun farklı psikolojik yapıları ölçmek için kullanılan ölçme araçlarının birleşimiyle ölçüldüğü görülmektedir. Bu çalışmada öznel iyi oluşu ölçmek için en yaygın olarak kullanılan Yaşam Doyumu Ölçeği, Pozitif-Negatif Duygu Ölçeği ve Öz-Saygı Ölçeği kullanılmıştır.

Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ): Ölçek, Diener, Emmons, Larsen ve Griffin (1985) tarafından geliştirilmiş ve Köker (1991) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Toplam beş maddeden oluşan ölçek Likert tipindedir ve 1 (*kesinlikle katılıyorum*) - 7 (*kesinlikle katılmam*) arasında puanlanmaktadır. Ölçeğin Türkçe formunu uyarlama çalışmasında güvenilirliğini test etmek için üç hafta ara ile iki kez uygulama yapılmış ve ölçeğin test - tekrar test güvenilirlik katsayısı .85 olarak bulunmuştur. Ayrıca, Cronbach-alfa güvenilirlik katsayısı .76 olarak elde edilmiştir. Bu çalışmada ise ölçeğin Cronbach-alfa güvenilirlik katsayısı .81 bulunmuştur.

Pozitif-Negatif Duygu Ölçeği (PNDÖ): Watson, Clark ve Tellegen (1988) tarafından geliştirilen ölçek, Gençöz (2000) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Ölçek, 10 olumlu, 10 olumsuz duygu maddesi içermekte ve 1 (*hiç uygun değil*) - 5 (*tamamen uygun*) arasında değişen 5'li Likert tipine göre değerlendirilmektedir. Ölçeğin uyarlama çalışmasında Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı Pozitif Duygu için .86 ve Negatif Duygu için .83 bulunmuştur. Yapılan testin tekrarı güvenilirlik hesaplaması sonucuna göre Pozitif Duygu için .54, Negatif Duygu için .40 korelasyon katsayısı elde edilmiştir. Bu çalışmada ise Cronbach-alfa güvenilirlik katsayısı Pozitif Duygu için .77 ve Negatif Duygu için .72 bulunmuştur.

Rosenberg Öz-Saygı Ölçeği (RÖÖ): Rosenberg (1965) tarafından geliştirilen ölçek Türkçeye Çuhadaroğlu (1985) tarafından uyarlanmıştır. RÖÖ, 5 olumlu 5 olumsuz ifade içeren ve 1 (*hiç uygun değil*) - 4 (*tamamen uygun*) arasında değişen 4'lü Likert tipi bir ölçektir. Rosenberg (1965) tarafından yapılan güvenilirlik çalışmasında, RÖÖ'nin alt boyutları için test-tekrar test güvenilirlik katsayısının .82 - .88 ve iç tutarlık katsayısının (Cronbach alpha) .77 - .88 arasında değiştiği saptanmıştır. Çuhadaroğlu'nun (1986) daha sonra RÖÖ'nin Türkçe formu için yaptığı güvenilirlik çalışmasında, test-tekrar test güvenilirlik .75

bulunmuştur. Bu çalışmada ise RÖÖ'nin Cronbach-alfa güvenilirlik katsayısı .85 bulunmuştur.

İhtiyaç Doyumu Ölçeği (İDÖ): Genel ilişkilerde temel psikolojik ihtiyaçların doyumunu ölçmek için geliştirilen (Deci ve Rayn, 1991; Iardi, Leone, Kasser ve Ryan, 1993) ölçek, Türkçeye Cihangir-Çankaya ve Bacanlı (2003) tarafından uyarlanmıştır. Üç boyuttan (özerklik, yeterlik ve ilişkili olma) ve 21 maddeden oluşan ölçek, Likert tipindedir ve 1 (*hiç uygun değil*) - 7 (*tamamen uygun*) arasında puanlanmaktadır. Her alt ölçekteki maddelerin puanlarının toplanması ile alt ölçek puanları, bütün ölçeğin puanlarının toplanması ile de toplam puan elde edilmektedir. Ölçeğin yapı geçerliğini sınamak için açıklayıcı (AFA) ve doğrulayıcı faktör analizi (DFA) yapılmış, orijinalinde olduğu gibi üç faktörlü bir yapı elde edilmiştir. Güvenirlik analizi sonuçlarına göre ölçeğin Cronbach-Alfa katsayıları Özerklik için .71, Yeterlik için .60, İlişkili Olma için .74 ve toplamda İhtiyaç Doyumu Ölçeği için ise .83 bulunmuştur. Yapılan test tekrarı sonucunda Özerklik alt ölçeği için .82, Yeterlik alt ölçeği için .80, İlişkili olma alt ölçeği için ise .81 elde edilmiştir. Bu çalışmada İhtiyaç Doyumu Ölçeğinin yalnızca Özerklik Doyumu alt boyutu kullanılmış ve Cronbach-alfa güvenilirlik katsayısı .61 bulunmuştur.

Otantiklik Ölçeği: Ölçek, Wood ve arkadaşları (2008) tarafından insancıl yaklaşıma dayanarak kavramlaştırdıkları üç bileşenli yapıyı doğrulamak amacıyla geliştirilmiştir. Otantiklik Ölçeği, her biri dörder maddeli Kendine Yabancılaşma, Otantik Yaşam ve Dış Etkiyi Kabullenme boyutlarından oluşan 12 maddelik 7'li Likert tipinde bir araçtır. Araştırmacılar, hem açıklayıcı hem de doğrulayıcı faktör analizinde elde ettikleri üç boyutun ikinci düzey analizde bir üst boyutta birleştiğini doğrulamışlardır. Ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları Yabancılaşma için .78, Dış Etkileri Kabullenme için .78 ve Otantik Yaşam için .69 bulunmuştur. Ayrıca, iki ve dört hafta ara ile iki kez ölçeğin test tekrarı yapılmış ve güvenilirlik katsayılarının .85 ile .91 arasında değiştiği bulunmuştur. Wood ve arkadaşları, ölçeğin akıl sağlığının bazı göstergeleriyle olan ilişkilerini incelemişler, otantik yaşam boyutunun mutluluk ile olumlu yönde ilişkili olduğunu, kendine yabancılaşma ve dışsal etkiyi kabullenme boyutlarının stres ve kaygı ile olumlu yönde ve mutlulukla olumsuz yönde ilişkili olduğunu bulmuşlardır. Ayrıca, aynı çalışmada otantikliğin her üç boyutun da öznel ve psikolojik iyi oluşla güçlü ilişkiler gösterdiği bulunmuştur. Ölçeğin, Otantik Olma alt boyutu puanından Kendine Yabancılaşma ve Dış Etkiyi Kabullenme alt boyutlarının puanları çıkarılmak suretiyle toplam otantiklik puanı da elde edilebilmektedir.

Otantiklik Ölçeğinin Türkçe'ye Uyarlanması

Otantiklik Ölçeğinin Türkçe'ye uyarlanması Hambleton'ın (Hambleton, 2001; Hambleton ve De Jong, 2003) kültürler arası ölçek uyarlamasıyla ilgili önerileri dikkate alınarak gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada öncelikle ölçek maddeleri iki dile de hâkim olan yazarlar tarafından bağımsız olarak Türkçe'ye çevrilmiş, daha sonra çevirilerin tutarlılıkları incelenmiştir. Tüm maddeler üzerinde uzlaşıldıktan sonra ölçek maddelerinin Türkçe ve İngilizce formu psikolojik danışma ve rehberlik alanında doktora derecesine sahip üç uzmana incelenmiştir. Uzmanların önerileri doğrultusunda 8. ve 10. maddelerin daha önceki çevirilerine alternatif birer madde eklenerek tüm maddeler Türkçe eğitiminde doktora derecesine sahip iki uzmana dil açısından incelenmiştir. Son aşamada ise alternatif maddelerin de bulunduğu ölçek formu eğitim fakültesi lisans programlarında okuyan 72 öğrenciye sınıf ortamında yazarlar tarafından uygulanmıştır. Yapılan faktör analizinde 7. maddenin düşük düzeyde faktör yükü aldığı görülmüş ve bu maddenin yeterince anlaşılmadığı kabul edilerek alternatif madde yazılmıştır. Son aşamada ise ölçek formu yazarlar tarafından sınıf ortamında lisans ve formasyon programı öğrencilerine uygulanmıştır.

Verilerin Analizi

Ölçeğin faktör yapısı doğrulayıcı faktör analizi (DFA) yöntemi kullanılarak LISREL 8.76 (Jöreskog ve Sörbom, 1996) programında incelenmiştir. Otantiklik Ölçeğinin uyum geçerliğini test etmek için yaşam doyumu, olumlu-olumsuz duygu, öz-saygı ve özerklik ihtiyaç doyumu ile ilişkiler incelenmiştir. Ayrıca ölçeğin yordama geçerliğine bakılmıştır. Ölçeğin güvenilirliği Cronbach Alfa iç tutarlık katsayıları ile hesaplanmıştır. Veri analizine başlamadan önce olası kodlama hataları gözden geçirilmiştir. Betimsel ve

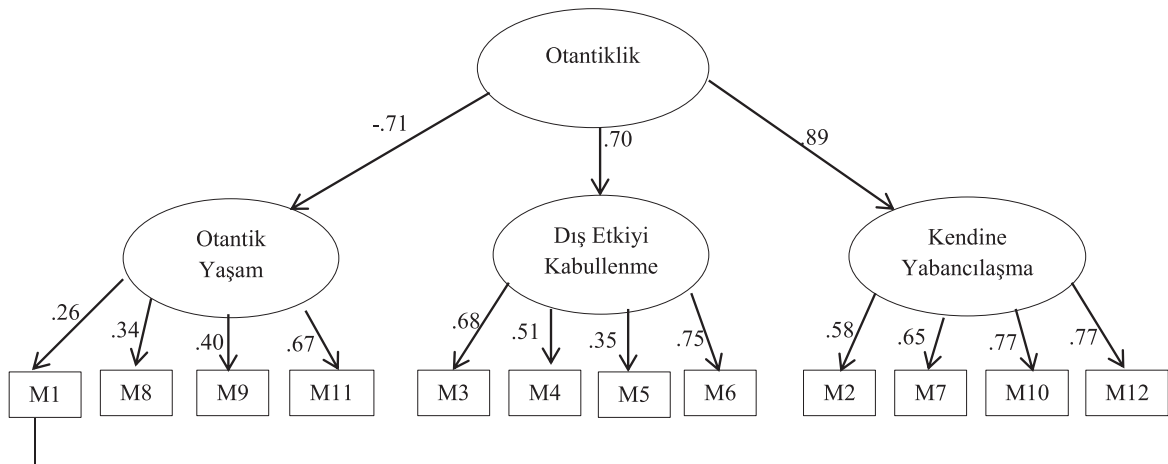
korelasyonel analizler SPSS 15.0, doğrulayıcı faktör analizi (DFA) ise LISREL 8.76 (Jöreskog ve Sörbom, 1996) programı kullanılarak yapılmıştır. DFA'nın kullanıldığı faktör analizi yöntemlerinde modelin istatistiksel uygunluğunu gösteren bazı referans değerleri kullanılmaktadır. Birçok çalışmada birden fazla uyum indeksi referans alınmaktadır. Bu çalışmada ise, sıklıkla kullanılan ki-karenin serbestlik derecesine bölümünden elde edilen değer (χ^2/df), uyum iyiliği indeksi (*goodness of fit index*; GFI), karşılaştırmalı uyum indeksi (*comperative fit index*; CFI), artan uyum indeksi (*incremental fit index*; IFI), ve kestirim hatası kareler ortalamasının karekökü (*Root mean squared error of approximation*; RMSEA) ölçütlerinden yararlanılmıştır. Bir modelin iyi uyum göstermesi için RMSEA değerinin .06'dan küçük olması gerekmekte ancak bu değer .08'e kadar çıkması da kabul edilebilir sınırlar içerisinde yer almaktadır (Hu ve Bentler, 1998). Ki-karenin serbestlik derecesine bölümünden çıkan sonucun 5'ten küçük olması yeterli görülürken (Wheaton, Muthen, Alwin ve Summers, 1977), 2'den küçük olması modelin mükemmel uyumunun işareti olarak kabul edilmektedir (Tabachnick ve Fidell, 2007). Ayrıca, GFI, CFI ve IFI değerlerinin .90'ın üzerinde olması kabul edilebilir, .95 ile 1.00 arasında olması ise modelin mükemmel uyum gösterdiği anlamına gelmektedir (Bentler, 1990; Hu ve Bentler, 1999).

Bulgular

Otantiklik Ölçeği Türkçe forumunun psikometrik özelliklerini incelemek için yapılan analiz bulguları aşağıda verilmiştir.

Doğrulayıcı Faktör Analizi

DFA ile Otantiklik Ölçeğinin faktör yapısı LISREL 8.76 (Jöreskog ve Sörbom, 1996) programında incelenmiştir. Bunun için öncelikle birinci düzey

Şekil 1. Doğrulayıcı Faktör Analizi ile Madde ve Gizil Değişkenlerin Yükleri

doğrulayıcı faktör analizi yapılmış ve modele ilişkin uyum iyiliği değerleri (f / sd = [82.76/53] 1.56 RMSEA = .06, CFI = .96, IFI = .96, GFI = .92) ölçeğin orijinal faktör yapısını desteklemiştir. Wood ve arkadaşları, insancıl kurama dayandırdıkları modellerinde otantikliğin üç faktörden oluşan üst bir yapı olduğunu öne sürmüşler ve bunu dört farklı örneklemeden elde ettikleri veriler üzerinde yaptıkları ikinci düzey DFA'da kanıtlamışlardır. Bu çalışmada da aynı yol izlenmiş ve Türk üniversite örnekleminde üç faktörün üst bir yapıda birleşip birleşmediği test edilmiştir. Yapılan üst düzey DFA sonuçları (Şekil 1) aynı yapının Türk üniversite örnekleminde de geçerli olduğunu ortaya koymuştur. Elde edilen uyum iyiliği değerleri (f / sd = [74.39/50] 1.49, RMSEA = .055, CFI = .95, IFI = .95, GFI = .92) iyi düzeyde uyuma işaret etmektedir.

Otantiklik Ölçeğinin Güvenirlik ve Uyum Geçerliliğine İlişkin Bulgular

Otantiklik Ölçeğinin boyutları arasındaki ilişkilere bakıldığında özgün çalışmadaki bulgularla benzerlik taşıdığı görülmektedir. Kendine Yabancılaşma boyutu, Dış Etkiyi Kabullenme ile olumlu yönde (r = .46, p < .01), Otantik Yaşam ile olumsuz yönde (r = -.34, p <

.01) ve anlamlı düzeyde ilişkilidir (Tablo 1). Otantik Yaşam boyutu diğer iki boyut ile de olumsuz yönde ilişkilidir. Ölçeğin alt boyutlarına ait aritmetik ortalama değerlerine bakıldığında Otantik Yaşamın yine orijinal çalışmada olduğu gibi diğer alt boyutlara göre daha yüksek bir değer aldığı görülmektedir. Otantiklik Ölçeğinin güvenilirliğini test etmek için Cronbach alfa iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. Elde edilen değerler çok yüksek olmamakla birlikte kabul edilebilir sınırlar arasındadır. En yüksek iç tutarlık katsayısı Kendine Yabancılaşma boyutuna, en düşük iç tutarlık katsayısına Otantik Yaşam boyutuna aittir.

Uyum geçerliliğini sınamak için mevcut kuramsal bilgiler ve araştırma sonuçlarından yola çıkarak otantikliğin öznel iyi oluş değişkenleri ve özerklik doyumu arasındaki ilişkilerin incelenmesine karar verilmiştir. Yapılan pearson momentler çarpımı korelasyonu analizine göre (Tablo 2) Kendine Yabancılaşma ve Dış Etkiyi Kabullenme boyutları yaşam doyumu, benlik saygısı, olumlu duygu ve özerklik doyumu ile olumsuz yönde, olumsuz duygu ile olumlu yönde ilişkilidir. Otantik Yaşam boyutu ise diğer boyutların aksine olumsuz duygu ile olumsuz yönde, diğer değişkenlerle olumlu yönde ilişkilidir.

Tablo.1. Faktörler Arası Korelasyon Katsayıları, Cronbach Alfa Katsayıları ve Tanımlayıcı İstatistikler

Boyutlar	1	2	α^*	\bar{X}	Ss	En düşük	En yüksek
1. Kendine Yabancılaşma	1		.79(.78)	2.64	.79	1.00	6.50
2. Dış Etkiyi Kabullenme	.46**	1	.67(.78)	3.36	1.09	1.25	6.00
3. Otantik Yaşam	-.34**	-.28**	.62(.69)	6.04	1.35	2.50	7.00

Not: * Parantez içinde verilen değerler özgün forma ait güvenirlilik katsayılarıdır. ** p < .01, N = 165

Yordama Geçerliliği

Çalışmanın giriş kısmında ifade edildiği gibi otantikliğin birçok psikolojik danışma kuramında ve görgül araştırmalarda öznel iyi oluş açısından önemli bir değişken olduğu ve akıl sağlığı ile yakından ilişkili olduğu belirtilmektedir. Bu nedenle uyarlanan Otantiklik Ölçeğinin öznel iyi oluşu ne düzeyde yordadığını incelemek amacıyla aşamalı regresyon analizi yapılmıştır. Birinci tip hatayı kontrol etmek için (Cohen ve Cohen, 1983) her bir adımda alfa oranı

.017 (.05/3) olarak ayarlanmıştır. Hiyerarşik çoklu regresyon analizi üç adımda gerçekleştirilmiştir. Birinci adımda kontrol değişkeni olan cinsiyet ve yaş, ikinci adımda özerklik ihtiyacı, üçüncü adımda Otantiklik Ölçeği alt boyutları girilmiştir. Tablo 3'de görüldüğü gibi eşitliğe birinci adımda girilen kontrol değişkenleri öznel iyi oluşu anlamlı düzeyde yordamamıştır [$F_{(2, 173)}=2.47, p > .017$]. Diğer taraftan eşitliğe ikinci adımda girilen özerklik doyumu öznel iyi oluşu olumlu yönde yordamıştır [$F_{(1, 172)}=40.67,$

Tablo.2. Otantiklik ile Öznel İyi Oluş Değişkenleri ve Özerklik Doyumu Arasındaki İlişkiler

Değişkenler	Yaşam Doyumu	Benlik saygısı	Olumlu Duygu	Olumsuz Duygu	Öznel İyi Oluş	Özerklik Doyumu
Kendine Yabancılaşma	-.37**	-.51**	-.32**	.50**	-.54**	-.27**
Dış Etkiyi Kabullenme	-.23**	-.46**	-.21**	.36**	-.40**	-.29**
Otantik Yaşam	.33**	.42**	.22**	-.24**	.42**	.37**

** p < .01, N = 240

$p < .00$]. Tek başına özerklik doyumu öznel iyi oluşa ait varyansın yaklaşık % 19'unu açıklamıştır. Eşitliğe son olarak girilen otantiklik alt boyutlarının modele katkısı anlamlıdır [$F_{(3, 169)}=27.49, p > .05$]. Alt boyutlar içerisinde öznel iyi oluşu yordayan

Kendine Yabancılaşma, ikinci sırada Otantik Yaşam ve son olarak Dış Etkiyi Kabullenme olmuştur. Bu üç boyut öznel iyi oluşa ait varyansın yaklaşık % 26'sını açıklamıştır.

Tablo 3. Öznel İyi Oluşun Yordanmasına İlişkin Aşamalı Regresyon Analizi

	B	Standart Hata	β
<i>Birinci Adım</i>			
Yaş	.22	.11	.15
Cinsiyet	-.22	.47	-.03
<i>İkinci Adım</i>			
Yaş	.22	.10	.15
Cinsiyet	-.30	.43	-.05
Özerklik Doyumu	1.01	.16	.43**
<i>Üçüncü Adım</i>			
Yaş	.15	.08	.10
Cinsiyet	.03	.36	.01
Özerklik Doyumu	.54	.15	.23**
Yabancılaşma	-.95	.14	-.41**
Dış Etki	-.31	.15	-.13*
Otantik Yaşam	.56	.22	.17*

Not: N = 240, * $p < .017$, ** $p < .00$ Birinci Adım için $\Delta R^2 = .03$; İkinci Adım için $R^2 = .20$; Üçüncü Adım için $\Delta R^2 = .45$, Toplam $R^2 = .47$

Tartışma

Bu çalışmada Wood ve arkadaşları (2008) tarafından geliştirilen Otantiklik Ölçeğinin Türkçeye uyarlanması amaçlanmıştır. Bu çalışmanın diğer amacı ise Türkiye gibi karşılıklı duygusal bağlılık temeline dayanan aile modellerinin (Kağıtçıbaşı, 1998, 2005) baskın olduğu ve giderek daha bireyci bir benlik modelinin geliştiği kültürlerde otantikliğin özerklik doyumu ve öznel iyi oluş ile nasıl bir ilişki ortaya koyacağını belirlemektir. Doğrulayıcı faktör analizlerine ait bulgular Wood ve arkadaşlarının önerdikleri üç boyutlu otantiklik modelinin üniversite öğrencilerinden seçilen bir örnekleme geçerli olduğunu göstermiştir.

Otantiklik Ölçeğinin güvenilirliğini incelemek için Cronbach alfa katsayıları hesaplanmış ve Kendine Yabancılaşma boyutu hariç diğer iki boyutun iç tutarlık katsayılarının özgün çalışmadakinden bir miktar düşük olduğu bulunmuştur. Uyum geçerliğini sınamak için kullanılan ölçeklerle Otantiklik Ölçeği arasındaki ilişkilerin beklendiği gibi anlamlı olması Wood ve arkadaşlarının (2008) modelinin desteklediğinin bir kanıtı olarak düşünülebilir. Aynı zamanda bu bulgular, Kernis ve Goldman'ın (2006) modeliyle de uyumludur. Kernis ve Goldman, çalışmalarında otantikliğin öznel iyi oluş, özsaygı ve özerklikle yakından ilişkili olduğunu

bulmuşlardır. Alanyazında otantiklikle ilgili yapılan çalışmalarda da benzer sonuçlara ulaşılmıştır. Örneğin, Robinson, Lopez ve Ramoz (2012) otantiklikle öznel iyi oluş ve yaşam doyumu arasında güçlü ilişkiler bulmuşlardır. Robinson ve arkadaşları çalışmalarında Wood ve arkadaşlarının ölçeğinin öznel iyi oluşu farklı ilişkilerde otantikliği ölçmek için geliştirilen İlişkilerde Otantiklik Ölçeğinden (Robinson ve ark., 2012) daha fazla yordadığını belirtmişlerdir. Yine aynı konuda yapılan bir çalışmada (Ryan ve ark., 2005) otantik bireylerin öznel iyi oluş düzeylerinin daha yüksek olduğu bulunmuştur. Bütün bu çalışmalar birlikte değerlendirildiğinde otantik bireylerin yaşam doyumlarının ve iyi oluşlarının daha yüksek olmasının kültürden bağımsız bir olgu olduğu ortaya çıkmaktadır. Diğer bir ifadeyle otantikliğin sadece Batı kültürlerine özgü bir özellik olmadığı, her kültürde otantikliğin temel bir gereksinim olduğu anlaşılmaktadır. Örneğin, Mevlana Celalettin Rumi'nin yaygın olarak bilinen "Ya olduğun gibi görün ya da görüldüğün gibi ol." sözü bizim kültürümüzde de otantikliğin vurgulandığının bir kanıtı olarak görülebilir. İmamoğlu ve arkadaşları (2011) otantikliğin bireyci-toplulukçu benlik sınıflamasından bağımsız olarak her kültürde olduğu belirtmişlerdir.

Bu çalışmanın sonuçlarından birisi de özerklik doyumunun otantiklikle ilişkili olduğudur. Bulgular,

özerklik doyumunu yüksek bireylerin kendine yabancılaşma ve başkalarının etkisinde kalma düzeylerinin düşük, otantik yaşam düzeylerinin yüksek olduğuna işaret etmektedir. Bu bulgu aynı zamanda Horney'in (1951) ve öz-belirleme kuramının (Deci ve Ryan, 2000, Ryan ve Deci, 2000) görüşleriyle uyumluysen, kültürlerarası alandaki bazı araştırmacıların (Markus ve Kitayama, 1991; Markus, Kitayama, ve Heiman, 1996) görüşlerini desteklememiştir. Öz-belirleme kuramına göre birey kendisini rahat bir şekilde ifade ettiğinde ve özerklik ihtiyacı karşılandığında otantik olabilir. Ryan ve Deci, özerklik ihtiyacının ilişki ve yeterli ihtiyacı gibi, her kültürde varlığını sürdüren evrensel bir ihtiyaç olduğunu, fakat her kültürün kendi dinamiklerine bağlı olarak bu ihtiyacın farklı şekillerde karşılandığını öne sürmüşlerdir. Bu konuda günümüze kadar yapılan pek çok araştırmada (Ahmet ve Bruinsma, 2006; Chirkov, Ryan, Kim ve Kaplan, 2003; Hayamizu, 1997; Iyengar ve Lepper, 1999; Oishi ve Diener, 2001) özerkliğin bütün kültürlerde var olduğu, fakat bunun yansımalarının bazı kültürlerde ilişkisel özerklik (Kağıtçıbaşı, 2005), bazı kültürlerde ise bireysel özerklik ve kapsayıcı özerklik (Rudy, Sheldon, Awong ve Tan, 2007) şeklinde görüldüğü vurgulanmıştır.

Bu çalışmada Otantiklik Ölçeğinin yordama geçerliği aşamalı regresyon analizi ile incelenmiştir. Bulgular, otantikliğin özerklik doyumuyla birlikte öznel iyi oluşa ait varyansın % 45'ini açıkladığını göstermiştir. Özerklik doyumunu kontrol edildiğinde ise otantikliğin öznel iyi oluş üzerindeki etkisinin anlamlı olması ve özerklik doyumundan daha fazla modele katkı sağlaması, otantikliğin kültürden bağımsız olduğuna işaret etmiştir. Bu bulgu aynı zamanda Lynch ve Ryan'ın (2004) çalışmasındaki bulgularla tutarlı görünmektedir. Lynch ve Ryan bireyci-toplulukçu eksende birbirinden farklı yerlerde duran Çin, Rusya ve ABD'yi kapsayan araştırmalarında otantikliğin her üç kültürde de benlik tutarlılığından daha fazla öznel iyi oluşu yordadığını bulmuşlardır. Benzer şekilde İmamoğlu ve arkadaşları (2011) otantikliğin bireyci-toplulukçu kültürlerden bağımsız olarak varlığını sürdürdüğünü belirtmişlerdir. Nitekim Goldman ve Kernis (2006) ve Wood ve arkadaşları (2008) otantikliği, doğuştan gelen bir eğilim (disposition) ve kişilik özelliği (trait) şeklinde kavramsallaştırmaktadırlar.

Sonuç olarak, bu çalışma ile Wood ve arkadaşlarının (2008) önerdikleri model ve geliştirdikleri ölçeğin faktör yapısı Türk üniversite örnekleminde doğrulanmıştır. Özerkliğin otantikliği desteklediği, otantik bireylerin öznel iyi oluşlarının daha yüksek olduğu ve olumsuz duyguları daha az yaşadıkları bulgusu bu çalışmada

öne çıkan sonuçlardandır. Belki de bu çalışmanın en önemli sonuçlarından birisi otantikliğin özerklikle ilişkili olmasına karşın, özerklikten ayrı bir yapı olduğu ve otantikliğin öznel iyi oluşa daha fazla katkı sağladığıdır. Otantiklik Ölçeği Türkçe formunun psikometrik özelliklerinin, uyarlamaya ilgili temel ölçütleri karşılaması bu konuda yapılacak araştırmalarda ve psikolojik danışma/psikoterapi ortamlarında kullanılabilir bir araç olduğunu göstermiştir.

Bu çalışmanın sonuçları sahip olduğu bazı sınırlıklar dikkate alınarak değerlendirilmelidir. Örneğin, çalışma üniversite öğrencileri üzerinde yapılmıştır. Üniversite öğrencilerinin içinde buldukları gelişim dönemi özellikleri ve üniversite ortamının sağladığı olanaklar nedeniyle toplumdaki diğer gruplardan ayrılmaktadır. Bu nedenle Otantiklik Ölçeğinin faktör yapısının ve öznel iyi oluş ve özerklikle olan ilişkilerinin farklı gruplarda incelenmesinde yarar vardır. Rogers (1980) insanların çocukken daha fazla otantik olduklarını, fakat büyüdükçe sosyal çevrenin etkisiyle bu özelliğinin azaldığını öne sürmüştür. Bu yüzden sadece üniversite öğrencilerinin içinde bulunduğu beliren yetişkinlik dönemini değil, diğer gelişim dönemlerindeki bireyleri kapsayacak örneklem gruplarında otantikliğin gelişimsel bağlamda ele alınması yararlı olacaktır. Bu araştırmanın diğer bir sınırlılığı otantiklik ile öznel iyi oluş ve özerklik doyumunu arasındaki ilişkilerin kesitsel olarak incelenmesidir. Bu nedenle değişkenler arasında doğrudan neden sonuç ilişkisi kurmak doğru değildir. İleride boylamsal ve/veya deneysel olarak yapılacak çalışmalarda adı geçen değişkenler arasındaki ilişkiler daha net bir şekilde anlaşılacaktır. Bu çalışmada sınırlı bir örnekleme otantikliğin kültürel geçerliği doğrulansa da bu konunun kültürlerarası çalışmalarda ele alınması daha sağlıklı çıkarımlar yapılmasına fırsat sağlayacaktır. Son olarak, bu çalışmada olduğu gibi genellikle psikolojik özelliklerin ölçümü kendini anlatma yöntemine dayandığı için doğası gereği içinde öznellik barındırmaktadır. Bu nedenle otantikliğin ölçümünde kendini anlatma tekniklerinin yanında akran/aile/öğretmen değerlendirmesi ve gözlemsel yöntemler kullanılabilir. Otantiklik kavramı birçok psikolojik danışma kuramı (örneğin, İnsancıl, Varoluşçu, Psikodinamik vb.) tarafından sağlıklı olmanın göstergesi olarak kabul edilmekte ve bireyin otantik olmaması sonucunda psikolojik sorunların ortaya çıkacağı ayrıca görgül çalışmalarda da (Ryan ve ark., 2005; Theran, 2011) belirtilmektedir. Özellikle psikolojik danışma oturumlarında danışanları değerlendirirken ve danışanların gelişimleri izlenirken Otantiklik Ölçeğinden yararlanılabilir. Son olarak, deneysel olarak desenlenmiş grupla psikolojik çalışmalarda da Otantiklik Ölçeği ön test ve son test ölçümlerinde kullanılabilir.

Kaynaklar

- Ahmet, W. & Bruinsma, M. (2006). A structural model of self-concept, autonomous motivation and academic performance in cross-cultural perspective. *Electronic Journal of Research in Educational Psychology*, 10(4), 551-576.
- Akyıldız, H. & Taşdelen, A. (1998, Eylül). Üniversite öğrencilerinin ereksel ve araçsal değer tercihleri. *VII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi*, Selçuk Üniversitesi, 9-11 Eylül, Konya.
- Bacanlı, H. (2000). Üniversite öğrencilerinin değer tercihleri. *Eğitim Yönetimi*, 20, 597-610.
- Barrett-Lennard, G. T. (1998). *Carl Rogers' helping system: Journey and substance*. London: Sage.
- Bentler, P. M. (1990). Comparative index in structural models. *Psychological Bulletin*, 107, 238-246.
- Chirkov, V. I., Ryan, R. M., Kim, Y. & Kaplan, U. (2003). Differentiating autonomy from individualism and independence: A self-determination theory perspective on internalization of cultural orientations and well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 84, 97-110.
- Cihangir-Çankaya, Z. & Bacanlı, H. (2003, Temmuz). İhtiyaç Doyum Ölçeğinin geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *VII. Ulusal Psikolojik Danışma ve Rehberlik Kongresi*, 9-11 Temmuz, Malatya.
- Cohen, J. C. & Cohen, P. C. (1983). *Applied multiple regression/correlation analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). Hillsdale, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Çuhadaroğlu, F. (1985). Gençlerde benlik saygısı ile ilgili bir araştırma. *XXI. Ulusal Psikiyatri ve Nöroloji Bilimleri Kongresi*, Mersin.
- Çuhadaroğlu, F. (1986). *Adölesanlarda benlik saygısı* Hacettepe Üniversitesi Psikiyatri Anabilim Dalı, Ankara.
- Deci, E. L. & Ryan, R. M. (1985). *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*. New York: Plenum Press.
- Deci, E. L. & Ryan, R. (1991). A motivational approach to self: Integration in personality. In R. A. Dienstbier (Ed.), *Nebraska symposium on motivation: Perspectives on motivation* (pp. 237-288). Lincoln, NE, US: University of Nebraska Press.
- Deci, E. L. & Ryan, R. M. (2000). The "what" and "why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological Inquiry*, 11, 227-268.
- Diener, E., Emmons R. A., Larsen, R. J. & Griffin, S. (1985). The Satisfaction With Life Scale. *Journal of Personality Assessment*, 49(1), 71-75.
- Fromm, E. (1965). *Escape from freedom*. New York: Avon.
- Gençöz, T. (2000). Pozitif ve Negatif Duygu Ölçeği: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 15(46), 19-26.
- Goldman, B. M. & Kernis, M. H. (2002). The role of authenticity in healthy psychological functioning and subjective well-being. *Annals of the American Psychotherapy Association*, 5(6), 18-20.
- Gül, A. (2010). *Benlik düzenleme odakları, otantiklik ve ilişkisel/özerk benlik ketlenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
- Hambleton, R. K. (2001). The next generation of the ITC Test Translation and Adaptation Guidelines. *European Journal of Psychological Assessment*, 17(3), 164-172.
- Hambleton, R. K. & de Jong J. (2003). Advances in translating and adapting educational and psychological tests. *Language Testing*, 20, 127-134.
- Harter, S. (2002). Authenticity. In C. R. Snyder & S. J. Lopez (Eds.), *Handbook of positive psychology* (pp. 382-394). Oxford, England: Oxford University Press.
- Harter, S., Marold, D. B., Whitesell, N. R. & Cobbs, G. (1996). A model of the effects of perceived parent and peer support on adolescent false self-behavior. *Child Development*, 67, 360-374.
- Hofstede, G. (2001). *Culture's consequences: Comparing values, behaviors, institutions, and organizations across nations* (2nd ed.). Thousand Oaks, California: Sage Publications, Inc.
- Horney, K. (1951). *Neurosis and human growth*. London: Routledge.
- Hu, L. T. & Bentler, P. M. (1999). Cut off criteria for fit indices in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling*, 6, 1-55.
- Hu, L.T. & Bentler, P. M. (1998). Fit indices in covariance structure modeling: Sensitivity to under parameterized model misspecification. *Psychological Methods*, 3, 421-453.
- Ilardi, B.C., Leone, D., Kasser, R. & Ryan, R.M. (1993). Employee and supervisor ratings of motivation: Main effects and discrepancies associated with job satisfaction and adjustment in a Factory setting. *Journal of Applied Social Psychology*, 23, 1789-1805.
- Iyengar, S. S. & Lepper, M. R. (1999). Rethinking the value of choice: A cultural perspective on intrinsic motivation. *Journal of Personality and Social Psychology*, 76, 349-366.
- İlhan, T. (2009). *Üniversite öğrencilerinin benlik uyum modeli: Yaşam amaçları, temel psikolojik ihtiyaçlar ve öznel iyi oluş*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- İmamoğlu, E. O., Günaydın, G. & Selçuk, E. (2011). Özgün benliğin yordayıcıları olarak kendileşme ve ilişkililik: Cinsiyetin ve kültürel yönelimlerin ötesinde. *Türk Psikoloji Dergisi*, 26(67), 27-48.

- İmamoğlu, E. O. & Karakitapoğu-Aygün, Z. (1999). 1970'lerden 1990'lara değerler: Üniversite düzeyinde gözlenen zaman, kuşak ve cinsiyet farklılıkları. *Türk Psikoloji Dergisi*, 14(44), 1-17.
- Jöreskog, K. & Sörbom, D. (1996). *LISREL 8: User's reference guide*, Scientific Software International, Chicago.
- Kağıtçıbaşı, Ç. (1998). *Kültürel psikoloji: Kültür bağlamında insan ve aile*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Kağıtçıbaşı, Ç. (2005). Autonomy and relatedness in cultural context: Implications for self and family. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 36, 403-422.
- Kernis, M. H. (2003). Toward a conceptualization of optimal self-esteem. *Psychology Inquiry*, 14, 1-26.
- Köker, S. (1991). *Normal ve sorunlu ergenlerin yaşam doyumu düzeylerinin karşılaştırılması*. Yayınlanmamış Yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Lopez, F. G. & Rice, K. G. (2006). Preliminary development and validation of a measure of relationship authenticity. *Journal of Counseling Psychology*, 53, 362-371.
- Lynch, M. F. & Ryan, R. M. (2004). On being yourself: Consistency versus authenticity of self-concept in cultural and interpersonal contexts. *Proceedings of the Third International Biennial SELF Research Conference, Australia: SELF Research Centre, University of Western Sydney*. Şu adresten alınmıştır: http://www.uws.edu.au/_data/assets/pdf_file/0009/374481/SELF_Research_Conference_2004.pdf
- Markus, H. R. & Kitayama, S. (1991). Culture and the self: Implications for cognition, emotion, and motivation. *Psychological Review*, 98, 224-253.
- Markus, H. R., Kitayama, S. & Heiman, R. J. (1996). Culture and "basic" psychological principles. In E. T. Higgins & A. W. Kruglanski (Eds.), *Social psychology: Handbook of basic principles* (pp. 857-913). New York: Guilford Press.
- Neff, K. D. & Harter, S. (2002). The role of power and authenticity in relationship styles emphasizing autonomy, connectedness, or mutuality among adult couples. *Journal of Social and Personal Relationships*, 19, 835-857.
- Neff, K. D. & Suizzo, M. A. (2006). Culture, power, authenticity and psychological well-being within romantic relationships: A comparison of European American and Mexican Americans. *Cognitive Development* 21, 441-457.
- Oishi, S. & Diener, E. (2001). Goals, culture, and subjective well-being. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 27(12), 1674-1682.
- Robinson, O.C., Lopez, F. R. & Ramos, K. (2012, April). *Should you bother being yourself at work? Relationships between social context, authenticity and wellbeing*. presented at British Psychological Society Annual Conference.
- Rogers, C. R. (1980). *A way of being*. Boston: Houghton Mifflin.
- Rosenberg, M. (1965). *Society and the adolescent self-image*. Princeton University Press: New Jersey
- Rudy, D., Sheldon, K. M., Awong, T. & Tan, H. H. (2007). Autonomy, culture, and well-being: The benefits of inclusive autonomy. *Journal of Research in Personality*, 41, 983-1007.
- Ryan, R. M. & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 55, 68-78.
- Ryan, R. M., LaGuardia, J. G. & Rawsthorne, L. J. (2005). Self-Complexity and the authenticity of self-Aspects: Effects on well-being and resilience to stressful events. *North American Journal of Psychology*, 7(3), 431-448.
- Sheldon, K. M., Ryan, R. M., Rawsthorne, L. J. & Ilardi, B. (1997). Trait self and true self: Cross-role variation in the big-five personality traits and its relations with psychological authenticity and subjective well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 73, 1380-1393.
- Şimşek, O. F. (2007). *Yapısal eşitlik modellemesine giriş: Temel ilkeler ve LISREL uygulamaları*. Ankara: Ekinos Yayınları.
- Theran, S. A. (2011). Authenticity in relationships and depressive symptoms: A gender analysis. *Personality and Individual Differences*, 51, 423-428.
- Watkins, D. (1989). The role of confirmatory factor analysis in cross-cultural research. *International Journal of Psychology*, 24(6), 685-701.
- Watson, D., Clark, L. A. & Tellegen, A. (1988). Development and validation of brief measures of positive and negative affect: The PANAS scale. *Journal of Personality and Social Psychology*, 54, 1063-1070.
- Wheaton, B., Muthen, B., Alwin, D., F. & Summers, G. (1977). Assessing reliability and stability in panel models. *Sociological Methodology*, 8(1), 84-136.
- Wood, A., Linley, P., Maltby, J., Baliouis, M. & Joseph, S. (2008). The authentic personality: A theoretical and empirical conceptualization and the development of the authenticity scale. *Journal of Counseling Psychology*, 55, 385-399.
- Yalom, I. D. (1980). *Existential psychotherapy*. New York: Basic Books.

*Extended Summary*Adaptation of Authenticity Scale to Turkish:
A validity and Reliability Study**Tahsin İLHAN and Yalçın ÖZDEMİR**

Authenticity which has been known as to be own self or true self is one of the basic concepts for main psychological approaches such as humanistic and existential psychology (Rogers, 1980; Yalom, 1980), psychodynamic psychology (Fromm, 1965; Horney, 1951), and positive psychology (Deci & Ryan, 2000; Ryan, LaGuardia & Rawsthorne, 2005; Sheldon, Ryan, Rawsthorne & Ilardi, 1997). Recently, Wood, Linley, Maltby, Baliousis, and Joseph (2008) have conceptualized a tripartite model of dispositional authenticity underlying Barrett-Lennard's (1998) definition of authenticity. According to the model, authenticity consists of *self-alienation* (experience of not knowing oneself or feeling out of touch with the true-self), *accepting external influences* (one accepts the influence of other people and the belief that one has to conform to the expectations of others), and *authentic-living* (being true to oneself in most situations and living in accordance with one's values and beliefs).

Wood et al. (2008) developed a scale consisting of 12 items identified to be relevant to one of the above three factors to verify construct of their authenticity model. In the study exploratory and confirmatory factor analyses were performed. The analyses showed that the Authenticity Scale had three factors and good psychometric properties in multiple samples.

To our best knowledge, although two different research teams (Aydoğan, Özbay & Büyüköztürk, 2011; İmamoğlu Günaydın & Selçuk, 2011) translated Authenticity Inventory (45 items) which developed by Kernis and Goldman (2006) into Turkish, especially in clinical settings and in studies that inclusion of large numbers of measures it is disadvantage in terms of participant response burden. That is why we aim to investigate psychometric properties of a short scale (i.e. the Authenticity Scale) and translate to Turkish. Our second aim is to test predictive power of authenticity, after controlling autonomy need satisfaction, on subjective well-being in hierarchical multiple regression analysis.

Method

The current study was carried out in two steps. In the first step the Turkish version of the scale were administered 165 (97 women, 68 men) undergraduate and teacher certification program students, aged years 18- 32 ($\bar{X} = 25.03$, $Sd = 2.01$). In the second steps of the current study 240 (161 women, 79 men) undergraduate students, aged years 17-29 yaş ($\bar{X} = 20.95$, $Sd = 2.07$) participated and concurrent validity of the scale was investigated. For this purpose Satisfaction with Life Scale (Diener et al., 1985), Positive-Negative Affect Schedule (Watson et al., 1988), Rosenberg Self-Esteem Scale (Rosenberg, 1965) and Need Satisfaction Scale in General (only autonomy subscale, Deci & Ryan, 1991; Ilardi, Leone, Kasser & Ryan, 1993) was used.

Results

Confirmatory factor analysis provided good fit indexes ($\chi^2/ sd = 1.49$, $RMSEA = .055$, $CFI = 0.95$, $IFI = 0.95$, $GFI = 0.92$). The subscales had internal consistency of .79 for Self-Alienation .67, for Accepting External Influence, and .62 for Authentic Living, Each subscale was significantly related to subjective well-being (SWB) and need satisfaction (i.e. autonomy). In hierarchical regression analysis, both authenticity and autonomy contributed independently variance of subjective well-being. Furthermore, authenticity predicted subjective well-being after controlling for autonomy.

Discussion

In this study psychometric properties of Turkish version of the Authenticity Scale developed by Wood et al. (2008) were investigated. Exploratory and confirmatory factor analyses results showed that Turkish version of the Authenticity Scale had good psychological properties. Our results imply that tripartite model of authenticity seems to be valid in Turkish university sample as well.

Relationships between Turkish version of the Authenticity Scale and scales used to concurrent validity were as expected. Self-alienation and accepting external influences were negatively correlated with well-being and autonomy need satisfaction while authentic living positively correlated with well-being and autonomy need satisfaction. These results are consistent with Wood et al. and Kernis and Goldman's (2006) authenticity models and their findings. Kernis and Goldman found that authenticity had positive relationships with subjective well-being, self-esteem, and autonomy. In the relevant studies were found similar results. For example, Robinson, Lopez, and Ramoz (2012) reported that the Authenticity Scale more predicted subjective well-being than did Authenticity Scale in Relationships. In another study, Ryan LaGuardia, and Rawsthorne (2005) found that more authentic individuals tended to experience fewer negative life events and greater authenticity predicted not only better mental health, but also lower perceived stress.

One of most significant results of the current study was that authenticity and autonomy need satisfaction

had strong relationship with subjective well-being. In contrast to some researchers' (Markus & Kitayama, 1991; Markus, Kitayama & Heiman, 1996; Triandis, 1989) assumption, authenticity and autonomy exist in Turkish culture as well and these concepts are universal. Our findings are consistent with İmamoğlu et al.'s (2011) view. They stated that authenticity may be associated with genuine self-orientations of individuation and relatedness, independent of individualist or collectivist cultural outlooks.

This current study has some limitations. First, the data were collected from university students who are at a transition stage from late adolescence to young adulthood. For this reason, results can be generalized to similar samples. Second, measures used in this study were self-reports. So, participants might be affected by the social desirability factor. In order to reduce the social desirability effect in the future research, peer rating method can be used. Finally, the current study was correlational, thus, to make causal inferences about the real contribution of life goals and needs satisfaction on well-being have to be investigated using experimental methodologies.